

TABLE DES MATIÈRES

- [Livre](#)
 - [Liminaria](#)
 - [\[Page de titre.\]](#)
 - [\[Préface de l'éditeur :\] Erudito lectori Michael Marotta.](#)
 - [Specimen errorum in classes tributorum, quos, inter alios, editiones Parisiensis sive Aurelianensis, et Lugdunensis operis "De vindiciis ecclesiasticae jurisdictionis" continent.](#)
 - [Praefatio editionis Parisiensis.](#)
 - [Notae.](#)
 - [Extrait du livre intitulé "Ecclesiasticae jurisdictionis vindiciae, etc"., tiré du Journal des sçavans, du lundi 26 mars 1703.](#)
 - [Index capitum in hoc volumine contentorum.](#)
 - [Ecclesiasticae jurisdictionis vindiciae adversus Caroli Feureti et aliorum "Tractatus de abusu". Liber primus.](#)
 - [Caput primum. Episcopi habent propriam jurisdictionem, quae vindicatur contra Cujacium. Cur episcopus jurisdictione non carere expedit.](#)
 - [Caput II. An jurisdictio ecclesiastica sit juris divini.](#)
 - [Caput III. Jurisdictio ecclesiastica distincta a civili. Una alteram tueri debet.](#)
 - [Caput IV. Munus principis est tueri Ecclesiam.](#)
 - [Caput V. Principum et magistratum est tueri jurisdictionem ecclesiasticam ; illa minime suspecta regibus.](#)
 - [Caput VI. Status jurisdictionis ecclesiasticae ab Apostolis usque ad Constantinum.](#)
 - [Caput VII. Status jurisdictionis ecclesiasticae sub Constantino. Constitutio Constantini ex libro I Codicis Theodosiani "De episcopal. judic." a falsi insimulatione vindicata adversum Loyseum et Feuretum.](#)
 - [Caput VIII. Varius status jurisdictionis ecclesiasticae sub Constantino et aliis imperatoris. Jurisdictio praefecti Urbi in clericos](#)
 - [Caput IX. Jurisdictio ecclesiastica fere collapsa restituta a Justiniano. Eadem incolumis sub regibus Gothorum.](#)
 - [Caput X. Status jurisdictionis ecclesiasticae inconcussus sub regibus Francorum primae stirpis.](#)
 - [Caput XI. Status sacrae jurisdictionis sub Carolo Magno et aliis regibus secundae stirpis. A regibus imploratur mucro episcopalis adversus perduelles.](#)
 - [Caput XII. Status jurisdictionis ecclesiasticae sub Ludovico Crasso, Ludovico Juniore, Philippo Augusto et Domino Ludovico.](#)
 - [Caput XIII. Status jurisdictionis ecclesiasticae sub Carolo VI, Philippo Valesio, et Carolo VIII.](#)

- Caput XIV. Varius status jurisdictionis ecclesiasticae sub regibus Anglorum.
- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber secundus.
 - Caput primum. Utraque jurisdictio civilis et ecclesiastica, alia est voluntaria, alia contentiosa. Quae sint jurisdictionis voluntariae et contentiosae.
 - Caput II. Episcopalis jurisdictionis est collatio ordinum. An de meritis ordinationis per appellationem tanquam ab abusu valeat cognoscere iudex saecularis. Refutatur error Feuretii.
 - Caput III. Ut liberae sint ordinationes clericorum. An in his quae sunt ordinis admittatur devolutio, vel recursus.
 - Caput IV. Ordinis episcopalis est consignatio seu confirmatio baptizatorum. Notatur error Vicecomitis.
 - Caput V. Ordinis episcopalis est consecratio ecclesiarum et altarium. Novus intellectus cap. I "De reliogosis domibus". Solemnia consecrationis ecclesiarum. Ordinis episcopalis etiam est confectio chrismatis, benedictio campanarum.
 - Caput VI. Episcopalis ordinis est benedictio abbatum.
 - Caput VII. Episcopalis ordinis est velatio virginum.
 - Caput VIII. Ordinis episcopalis est sollemnis benedictio. Benedictio major et minor. Benedictionis vis et gratia.
 - Caput IX. Episcopi est paenitentia, id est paenitentiae publicae impositio, et reconciliatio paenitentium. Paenitentiae publicae modus. Ejus usus serius obsolevit. Ejusdem usus restitutus a patribus Concilii Tridentini. Suadetur institutio paenitentiae publicae.
 - Caput X. Ordinis episcopalis reconciliatio ecclesiarum pollutarum. Ritus reconciliationis.
 - Caput XI. Episcopalis ordinis fuit canonizatio sanctorum. Quo tempore translata ad Summum Pontificem. Adhuc penes episcopum est translatio reliquiarum.
 - Caput XII. Episcopalis jurisdictionis est canonica obedientia, subjectio, et reverentia clericorum. Solemnis praecursus episcopis, relatio nominis episcoporum in diptycha ecclesiae, dies anniversarius ordinationis episcoporum.
 - Caput XIII. Thronus symbolum jurisdictionis episcopalis. An liceat episcopo per se mutare sedem in ecclesia. Feuretius reprehensus.
 - Caput XIV. Episcopalis jurisdictionis est institutio et destitutio clericorum. De jure collatio beneficiorum spectat ad episcopum, ex consuetudine vel privilegio ad inferiores. Collatio facta ab episcopo post jus devolutum ad superiorem est nulla et irrita. An detur locus appellationi tanquam ab abusu : reprehenditur Feuretius. An collatio beneficiorum devolvatur a vicario ad episcopum : notatur error Feuretii. Concursus Summi Pontificis in collatione beneficiorum.
 - Caput XV. Episcopalis jurisdictionis est erectio parochiarum. Justitiae ecclesiarum.

Creatio dignitatum ecclesiasticarum de novo est Summi Pontificis.

- Caput XVI. Episcopalis jurisdictionis est unio beneficiorum. Unionis solemnities. Cur in unione non requiratur consensus plebis. Laudatur fides plebis.
- Caput XVII. Episcopalis jurisdictionis an sit commendatio ecclesiarum. Origo commendarum. Earum usus damnatur.
- Caput XVIII. Episcopalis jurisdictionis est lustratio dioecesis. Visitatio praecipuum officium episcopi. Visitanti episcopo debetur procuratio. Visitatio non admittit cognitionem nisi summariam.
- Caput XIX. Legis dioecesanae est synodus, id est convocatio synodi. Synodaticum et cathedraticum. Modus synodatici. Notatur Feuretius.
- Caput XX. Episcopi proprium munus est docere. Electio praedicatorum an ad alios spectet quam ad episcopum. Notatur Feuretius.
- Caput XXI. Episcopi est institutio et emendatio sacrorum rituum. An episcopo liceat admittere breviarium Romanum, non expectato consensu metropolitani et principis. Reprehenditur Feuretius.
- Caput XXII. In quibus dispensandi potestatem habeat episcopus. Dispensandi ratio.
- Caput XXIII. Alienatio rerum Ecclesiae non potest fieri sine consensu episcopi. An in ea desideretur consensus principis. Alienationis causae.
- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber tertius.
 - Caput primum. Jurisdictio correctiva episcoporum. In quibus versetur. Modus hujusmodi jurisdictionis.
 - Caput II. Episcopus habet ordinariam jurisdictionem in sua dioecesi.
 - Caput III. Episcopi jurisdictio alia est civilis, alia criminalis. Pecuniariae causae quae sint. Martyrum iudicium ejusque auctoritas.
 - Caput IV. Clerici habent privilegium fori, cui renunciare non licet contra Feuretium. Peregrina iudicia.
 - Caput V. Clerici quibusnam casibus amittunt privilegium fori.
 - Caput VI. Clerici sunt fori episcopalis in actionibus personalibus civilibus, vel criminalibus. Cur obnoxii publicis ratiociniis arceantur a sacris ordinibus, maligne interpretatur Feuretius. An clericis negotiari liceat victus causa salvo privilegio fori.
 - Caput VII. An iudex ecclesiasticus cognoscat de actionibus in rem, et possessoriis. Quaestio feudi laici inter clericos ad quem pertineat.
 - Caput VIII. An causa possessorii beneficiorum de jure spectet ad iudicem ecclesiasticum. An eadem in Gallia ex lege regni, vel consuetudine, vel privilegio apostolico spectet ad iudicem laicum. An iudex ecclesiasticus in petitorio possit ferre contrariam sententiam ei quae dicta est a iudice laico in possessorio. Reprehenditur Feuretius.
 - Caput IX. An iudex saecularis cognoscat de adipiscenda possessione in beneficiis

ecclesiasticis. An idem cognoscat de causis refutus litterarum, quas vocant visa, super provisionibus pontificiis.

- Caput X. An iudex ecclesiasticus cognoscat clericos de reliquis census pensionis, vel redditus constituti personali actione conventos. An iudices saeculares tuti sint consuetudine de occupatione jurisdictionis ecclesiasticae.
- Caput XI. An iudex ecclesiasticus possit cognoscere de solutione pensionis beneficiariae. Episcopis olim licuit imponere pensiones beneficiis certis de causis. Congruae portio cognitio an spectet ad episcopum.
- Caput XII. An iudex ecclesiasticus cognoscat de agnitione chirographi. Actiones chirographariae sunt personales. Refellitur Feuretius.
- Caput XIII. An cognitio de sartis tectis ecclesiarum spectet ad episcopum.
- Caput XIV. Episcopi est ordines cuique constituere in Ecclesia.
- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber quartus.
 - Caput primum. Jurisdictio episcopalis in clericos in criminalibus. Haec etiam ab Arrianis defensa. Jurisdictioni ecclesiasticae in criminalibus modus impositus a Justiniano.
 - Caput II. Distinctio criminum ecclesiasticorum et civilium. Unde coepta ratio nominis delicti communis et privilegiati : rejicitur maligna interpretatio Milletotii et Feuretii ejus sequacis.
 - Caput III. Cognitio de causis fidei et de haereticis pertinet ad episcopum. Bugeres cur haeretici appellati. Ad episcopum pertinet censura, et approbatio librorum
 - Caput IV. Cognitio de magis et sortilegis spectat ad episcopum. An sortilegium ubi accedit maleficium, sit casus regius. Crimen mixtum quodnam sit : reprehenditur interpretatio Feuretii.
 - Caput V. Judicis ecclesiastici est cognitio de simonia.
 - Caput VI. Ad iudicem ecclesiasticum spectat cognitio sacrilegii. Notatur Feuretius.
 - Caput VII. Sacrorum interurbatio est fori ecclesiastici. Reprehenditur Feuretius.
 - Caput VIII. Crimen usurarum est fori ecclesiastici contra Feuretium.
 - Caput IX. Adulterium est crimen ecclesiasticum : reprehenditur Feuretius. Varias adulterii poenae. Mactari adulteros idem est quod virgis caedi : inde vernaculum "Matter".
 - Caput X. Concubinatus in clericis est fori ecclesiastici. Refutatur captiosa interpretatio Feuretii.
 - Caput XI. Cognitio homicidii quoad clericos pertinet ad iudicem ecclesiasticum : notatur Feuretius. An idem in veneficio.
 - Caput XII. Blasphemia est fori ecclesiastici. Refellitur Feuretius.
 - Caput XIII. Iudex ecclesiasticus cognoscit de perjurio. Refellitur Feuretius.
 - Caput XIV. Causa injuriarum in clericos est fori ecclesiastici. An idem in causa libelli

famosi.

- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber quintus.
 - Caput primum. Crimen mixtum est, de quo uterque iudex competens est, et in quo praeventioni locus est. Reprehenditur hic perpetuus error Feuretii.
 - Caput II. Crimen falsi in litteris apostolicis est fori ecclesiastici.
 - Caput III. Homicidium qualificatum est privilegiarium. Homicidium sui ipsius in clerico fori est ecclesiastici. Homicidium per monomachiam etiam est privilegiarium.
 - Caput IV. Crimen perduellionis olim in episcopis et clericis fori ecclesiastici, desiit in privilegiarium quoad clericos.
 - Caput V. Vis publicae seu portus armorum cognitio spectat ad iudicem regium. Poena canis sellae seu rotae.
 - Caput VI. Latrocinii quaestio pertinet ad iudicem regium. Idem cognoscit de incendiariis.
 - Caput VII. An incestus spiritualis sit commune delictum, an privilegiarium. De stupro vestalium iudicium fuit penes pontifices.
 - Caput VIII. Incestus simplex et sodomia sunt fori ecclesiastici in clericis.
 - Caput IX. An quaestio raptus sit fori ecclesiastici quoad clericos.
 - Caput X. Crimen falsae monetae, et crimen falsi cuius sint fori.
 - Caput XI. Infractio salvae-guardiae regiae pertinet ad iudicem regium.
 - Caput XII. Privilegarii casus sunt, offensio magistratuum officio fungentium, et infractio regiarum constitutionum.
 - Caput XIII. Crimen conspiracy in episcopos cuiusnam sit fori. Genus criminis olim frequens in Gallia.
 - Caput XIV. Venatio pro crimine. Privatis non licet forestam instituere sine consensu principis. Castitia sunt casae in silvis custodiae causa.
- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber sextus.
 - Caput primum. De spiritualibus, iudicis ecclesiastici cognitio est etiam in laicos. Laici ne stent intra cancellos. Incastellatio ecclesiarum vetita.
 - Caput II. Causae matrimoniales pertinent ad episcopum ; nec non causae divortii, et separationis tori.
 - Caput III. An iudex ecclesiasticus cognoscat de matrimonio impuberum : arguitur Feuretius. An idem cognoscat de dote et dotalitio. Moribus Francorum dos dicta ad fores Ecclesiae.
 - Caput IV. De decimis in petitorio cognoscit iudex ecclesiasticus, in possessorio iudex saecularis. Bannus episcopalis.
 - Caput V. An iudex ecclesiasticus cognoscat de causis viduarum, pupillorum, et aliarum miserabilium personarum. Notatio vocis "Miserabiles". An idem cognoscat de

causis paenitentium, et de feudo inter cruce signatos.

- Caput VI. An iudex ecclesiasticus cognoscat de rationibus matriculariorum. Reprehenditur Feuretius. Matricularii unde assumpti.
- Caput VII. Quibus censibus de iure cognoscat iudex ecclesiasticus in laicos.
- Caput VIII. An novatores monitoria impetrare possint sub nomine procuratoris fisci. An ordinarius compelli possit a iudice saeculari postulantibus monitoria concedere. An a concessione monitorii appellandum sit tanquam ab abusu : profligatur Feuretius et suis telis conficitur.
- Caput IX. An episcopo liceat mutare modum sacri servitii debiti ex pacto, vel contractu inter plebanum et parochianos. Impugnatur Feuretius.
- Caput X. An episcopus cognoscat de iurejurando et perjurio. Jusjurandum apponi solebat omnibus contractibus.
- Caput XI. An episcopus cognoscat de iure patronatus inter laicos.
- Caput XII. Episcopus est executor testamentorum et legatorum piorum. An cognitio de feudo eleemosynae pertineat ad episcopum. Notatio vocis "Eleemosyna". Legales homines quinam dicantur.
- Caput XIII. An episcopus cognoscat de re funeraria. Legum antiquarum emendatio.
- Caput XIV. Episcopi habent censoriae jurisdictionis imaginem in magistratum. Magistratibus cur denegaretur communicatio ecclesiastica, priusquam litteras communicatorias accepissent ab episcopo.
- Caput XV. Episcopi passim electi arbitri litium inter laicos. Consensus exterorum principum in iudicium Gallicanae Ecclesiae.
- De iurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber septimus.
 - Caput primum. Ordo et processus iudiciorum ecclesiasticorum. In his solemnia iuris remittuntur.
 - Caput II. Causae ecclesiasticae iudicandae secundum canones, his deficientibus juxta legem Romanam.
 - Caput III. In causis ecclesiasticis monomachia non admittitur. In causa ecclesiastica lis sorte dirempta.
 - Caput IV. Olim episcopi per se jus dicebant. Episcopus tenetur creare vicarium in spiritualibus et temporalibus.
 - Caput V. Potestas et munia vicarii episcopi. Vicarius episcopi potest revocari ad nutum : impugnatur Feuretius. Qualis debeat esse vicarius episcopi.
 - Caput VI. Praeter vicarium generalem episcopus debet instituere officialem. Vicarii generalis et officialis distinctae vices.
 - Caput VII. An episcopus possit iudicare in quacunque parte dioecesis. An idem possit jus dicere in ecclesia. Arguitur hallucinatio Feuretii.
 - Caput VIII. Laici non possunt esse iudices ecclesiastici ; nec laicis licet adsidere

judicibus ecclesiasticis.

- Caput IX. Judex ecclesiasticus non exequitur sententiam per se, sed implorato officio judicis saecularis.
- Caput X. Clerici ne quidem volentes audiuntur a iudice saeculari. Cur iudex saecularis iudex cinctus dicitur.
- Caput XI. An senatus sit competens iudex in criminalibus causis episcoporum.
- Caput XII. An iudex saecularis possit injungere iudici ecclesiastico, ut excommunicatum absolvat ad cautelam.
- Caput XIII. Poenae statutae in perfringentes jurisdictionem ecclesiasticam. Privilegium ne magistratus excommunicentur, civiliter interpretandum. Officium christiani principis est tueri jurisdictionem ecclesiasticam.
- Caput XIV. Episcopi praeter ordinariam jurisdictionem habeat delegatam a canone, vel ex mandato Summi Pontificis ; ordinarius iudex exemptorum. Conservatores apostolici.
- Caput XV. Jurisdictio temporalis episcoporum. Vicedominus vicarius episcopi in temporalibus. Missi dominici.
- Caput XVI. Notantur querelae saecularium de usurpationibus iudicum ecclesiasticorum. Invidiosa potestas episcoporum. Commendatur officialium scientia. Laudatur iudicium Philippi Valesii. Rex defensor Ecclesiae.
- Caput XVII. Iudices ecclesiastici vetantur sportulas accipere. Iidem suadentur lites componere.
- De jurisdictione ecclesiastica tuenda adversus insultus auctoris "Tractatus de abusu", et aliorum. Liber octavus.
 - Caput primum. Ab episcopo vel ejus officiali appellatur ad proximum superiorem. Appellatio non recipitur omisso medio.
 - Caput II. Ratio diversa appellationis in iudiciis ecclesiasticis et civilibus. Sententiarum insinuatio apud acta provincialia.
 - Caput III. An liceat appellare ad Summum Pontificem omisso medio. Appellationes transmarinae. Afri vagi et erronei. Anglorum privilegium ne conveniantur citra mare.
 - Caput IV. Ab eadem sententia tertio provocare licet. Excusatur mora iudiciorum ecclesiasticorum.
 - Caput V. Appellationes ab episcopis ad iudicem saecularem damnantur pravitate auctorum. Appellationis Pauli ad Caesarem ratio redditur.
 - Caput VI. De jure a iudice ecclesiastico non appellatur ad iudicem saecularem. Capitula Clarendonensia damnata. Vera interpretatio can. "filiis", quo abutuntur ad probandum usum appellationum tanquam ab abusu.
 - Caput VII. Appellationes a iudice ecclesiastico ad saecularem serius auditae in Gallia. Protestatio procerum Galliae, et expositio Petri de Cugnerio an habeant imaginem appellationum tanquam ab abusu : reprehenditur Feuretius.

- [Caput VIII. Appellatio tanquam ab abusu satis recens inventum. Refutatur Feuretius.](#)
- [Caput IX. Proprii casus appellationis tanquam ab abusu expenduntur.](#)
- [Caput X. Appellationibus tanquam ab abusu imponendus est modus. Judicium auctoris de appellationibus tanquam ab abusu, idem quod patrum Gallicanorum de frustratoriis appellationibus ad sedem apostolicam. Appellationes tanquam ab abusu lethale virus disciplinae ecclesiasticae. Cunctatio judiciorum ecclesiasticorum excusatur.](#)
- [Caput XI. Metropolitanus iudex ordinarius suffraganeorum episcoporum. Idem non habet jurisdictionem in subditos suffraganeorum, nisi in casibus expressis.](#)
- [Caput XII. Jura et munia metropolitanorum. Lapsus ecclesiasticae disciplinae ex omissione conciliorum provincialium.](#)
- [Caput XIII. Ad metropolitanum pertinet confirmatio et consecratio electorum episcoporum. Metropolitanus habet jus crucis praeferendae per universam provinciam. Idem habet jus Pallii.](#)
- [Caput XIV. Jura primatum. Peregrina judicia. Primatus Senonensis. A metropolitano appellatur ad primatem, vel ad sedem apostolicam. Primatus non continet gradum jurisdictionis necessariae, contra Feuretius.](#)
- [Caput XV. Capitulum habet jurisdictionem correctivam ex consuetudine generali. Correctio in capitulo. Capitulum senatus Ecclesiae. Quanam possint fieri ab episcopo sine consensu capituli.](#)
- [Caput XVI. Capitulum sede vacante succedit in his, quae sunt jurisdictionis ordinariae, non succedit in delegata.](#)
- [Caput XVII. Archidiaconus vicarius episcopi. Vices jurisdictionis archidiaconi. An archidiaconus sit antistes secundi ordinis : notatur Feuretius.](#)
- [Caput XVIII. Jurisdictio archipresbyteri, qui et decanus. Jurisdictio praepositi.](#)
- [Ecclesiasticae jurisdictionis vindiciae adversus Caroli Feureti et aliorum "Tractatus de abusu". Liber nonus. De poenis canonicis.](#)
 - [Caput primum. Cur poenae canonicae in clericos mitiores. Sententiae in episcopos sine elogio feruntur.](#)
 - [Caput II. Ecclesia nescit iudicium sanguinis : intercessionem ecclesiasticam.](#)
 - [Caput III. Iudex ecclesiasticus habet modicam coercionem.](#)
 - [Caput IV. An iudex ecclesiasticus possit reos subijcere quaestioni. Ne clerici reorum neci intersint. Atrium sauciolum quid sit.](#)
 - [Caput V. Episcopi habent multae dictionem. Bannus episcopalis. Eodem jure usi veteres pontifices.](#)
 - [Caput VI. De majoribus poenis canonicis : et primum de suspensione.](#)
 - [Caput VII. De depositione, quae est poena propria clericorum ; deque communionem peregrinam, quae alia est a laica.](#)
 - [Caput VIII. Depositio alia nuda, alia sollemnis, quae degradatio. Depositionis sollemnia,](#)

depositioni modus adhibitus.

- Caput IX. De regradatione. Regradatio poena canonica, etiam et militaris.
- Caput X. De excommunicatione. Excommunicatio maxima poena canonica ; quibus de causis infligatur. Excommunicatio alia major, alia minor. Excommunicatus a proprio episcopo, non est restituendus ab alio.
- Caput XI. De variis excommunicationum generibus.
- Caput XII. De interdicto. Interdictum censura ecclesiastica. Forma et causae interdicti. Excepta in interdicto. Interdicto modus impositus.
- Caput XIII. An detrusio in monasterium, paenitentiae causa, sit poena canonica.
- Caput XIV. Detrusio in custodiam perpetuam, vel ad tempus, et reclusio intra muros ; poenae canonicae.
- Caput XV. Judex ecclesiasticus non potest clericos damnare exilio vel ad triremes. An praepositus regularis, paenitentiae causa, possit monachum mittere Romam ad generalem ordinis. Refellitur Feuretius.
- Caput XVI. Paenitentia genus poenae ecclesiasticae. Paenitentia duplex ; publica et privata. Paenitentiae gradus. Reconciliatio paenitentium ; reconciliationem sequitur communio.
- Ecclesiasticae jurisdictionis vindiciae adversus Caroli Feureti et aliorum "Tractatus de abusu". Liber decimus. De majoribus causis.
 - Caput primum. Majores causae reservatae sedi apostolicae. Congregatio conciliorum generalium.
 - Caput II. Una e majoribus causis est definitio quaestionum fidei, et iudicium de haeresibus ; in dubiis relatio ad sanctum pontificem.
 - Caput III. Inter majores causas est depositio episcoporum.
 - Caput IV. Inter majores causas est depositio, et restitutio episcoporum.
 - Caput V. Inter majores causas est postulatio praelatorum. Notatio vocis "postulatio". Quid distet postulatio ab electione.
 - Caput VI. Inter majores quoque causas est translatio episcoporum.
 - Caput VII. Inter majores causas est erectio, unio, divisio, translatio, et suppressio sedium episcopalium, non sine consensu principis. Ejusdem juris est fundatio ecclesiarum collegiatarum et monasteriorum ; creatio novarum dignitatum, et canonicatum ad effectum.
 - Caput VIII. Una e majoribus causis est datio coadjutorum.
 - Caput IX. E majoribus quoque causis exemptio monasteriorum. Monasterium exemptum est de dioecesi, non in dioecesi. Conservatores apostolici, iudices exemptorum.
 - Caput X. Canonizatio sanctorum, olim communis episcopis, facta est propria Summi Pontificis, decreto Alexandri III.
 - Caput XI. Inter majores causas est approbatio ordinum religiosorum.

- [Caput XII. E majoribus causis est concessio indulgentiarum, quas plenarias vocant.](#)
- [Caput XIII. Solus Summus Pontifex potest invitos clericos vel episcopos ordinare ; clericos cujuscumque dioecesis promovere. Varii casus, quibus solus Summus Pontifex potest dispensare.](#)
- [Caput XIV. Alii casus quibus solus papa dispensat.](#)
- [Caput XV. Alii et casus in quibus solus papa dispensat.](#)
- [Caput XVI. Alii casus in quibus solus papa dispensat. Dispensationum modus.](#)
- [Caput XVII. Appellationes ad sedem apostolicam. Solus pontifex potest retractare sententiam suam. Absolutio excommunicationis contractae ex can. "Si quis suadente", reservata Summo Pontifici.](#)
- [Ecclesiasticae jurisdictionis vindictae adversus Caroli Feureti et aliorum "Tractatus de abusu". Liber undecimus.](#)
 - [Caput primum. Distinctio ordinum ecclesiasticorum constituit hierarchiam jurisdictionis ecclesiasticae. Interstitia ordinum. Eorum numerus. Laici an inter ordines Ecclesiae. Plebs fidem tuetur. Minores seu juniores Ecclesiae.](#)
 - [Caput II. Ostiariorum gradus et officium. Copiatae laborantes, seu fossores, horum officium.](#)
 - [Caput III. Lectorum gradus et officium ; canonici psaltes.](#)
 - [Caput IV. Exorcistarum gradus et officium. Exorcistae noti etiam paganis.](#)
 - [Caput V. Acolythorum gradus et officium.](#)
 - [Caput VI. Subdiaconorum gradus, et officium.](#)
 - [Caput VII. Diaconorum gradus, et varia munia.](#)
 - [Caput VIII. Varia munia diaconorum.](#)
 - [Caput IX. Varia munia diaconorum. Vestes eorum, Dalmatica, Orarium, Alba, Campagi, Calcei, Mappulae.](#)
 - [Caput X. Archidiaconi dignitas, et munia.](#)
 - [Caput XI. Presbyterorum gradus, et dignitas ; eorumdem varia munia.](#)
 - [Caput XII. Ordo presbyterorum senatus Ecclesiae. Presbyteri debent obedientiam et reverentiam episcopo. Ordinationes non fiebant absque titulo. Tituli ecclesiarum.](#)
 - [Caput XIII. Jura et munia archipresbyteri.](#)
 - [Caput XIV. De privilegiis clericorum. Clerici habent privilegium fori, et peculium quasi castrense, de quo testari et disponere possunt. Militiae clericalis.](#)
 - [Caput XV. De caeteris privilegiis clericorum. Privilegium can. "Si quis suadente", privileg. cap. "Odoardus". Clericis remittitur juramentum calumniae. Clerici sunt immunes a jure pignorationis.](#)
 - [Caput XVI. Clerici excusantur ab extraordinariis et sordidis muneribus ; iidem excusantur a tutelis et a militia ; nec possunt torqueri.](#)
- [Index rerum praecipuarum, quae in hoc volumine continentur.](#)
 - [A](#)

- [B](#)
- [C](#)
- [D-E](#)
- [F](#)
- [G-H-I-L](#)
- [M](#)
- [N-O-P](#)
- [Q-R](#)
- [S-T](#)
- [V](#)